

TÜRK
SÜSLEME
SANATLARI

TURKISH
DECORATIVE
ARTS

KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü

TURKISH REPUBLIC, MINISTRY OF CULTURE AND TOURISM

General Directorate of Fine Arts

Hazırlayan-Prepared by: Mehmet ÖZEL
Fotoğraflar-Photographs: İlkin SANCAKTAROĞLU
Grafik Tasarım-Layout: Yaprak SANCAKTAROĞLU
Renk Ayırımı ve Baskı-Color Separation and Printing by: APA Ofset Basımevi

Kapak-Cover: Ö. Faruk ATABEK

Ön ve arka kapak içleri tezhibi: Mamure Öz
The inner side of front and back. Manuscript
Illumination: Mamure Öz

TÜRK
SÜSLEME
SANATLARI
TURKISH
DECORATIVE
ARTS

Çini-Tile
Minyatür-Miniature
Ebru-Paper Marbling
Hüsnü Hat-Calligraphy
Tezhip-Manuscript Illumination

KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü
TURKISH REPUBLIC, MINISTRY OF
CULTURE AND TOURISM
General Directorate of Fine Arts

PRESENTATION

I believe that the State Exhibition of the Turkish Decorative Arts, organized for the first time this year for the purpose of bringing together the works of Turkish artists who serve the decorative arts and of publicizing and spreading these arts and encouraging other artists working in this field, will bring a new variety and vitality to the service of Turkish art.

As you know, the history of the Turkish Decorative Arts goes back centuries.

The most mature and beautiful examples of this branch of the arts date from the 15th and 16th centuries and from the first half of the 17th century.

With the founding of the Republic, too, efforts were initiated to restore our decorative arts to their former brilliance.

In recent years my Ministry has organized regular courses in Istanbul and Ankara to train artists working in this field. Moreover, we now take pleasure and pride in mounting the First State Exhibition of the Turkish Decorative Arts, in order to keep alive, publicize and spread these arts.

I believe that the Turkish Decorative Arts are going to grow stronger with each passing day and recover their traditional position. It is therefore my sincere desire that this Exhibition will make an auspicious and timely contribution to the world of Turkish art.

Mesut YILMAZ
Minister of Culture and Tourism

SUNUŞ

Türk Süsleme Sanatlarına hizmet eden sanatçılarımızın eserlerini biraraya getirmek, Türk Süsleme Sanatlarını tanıtmak, yaymak ve bu sahada çalışan sanatçıları teşvik etmek amacıyla bu yıl birincisi düzenlenen Devlet Türk Süsleme Sanatları Sergisi'nin, Türk sanatına hizmet yolunda yeni bir çeşitlilik ve güç vereceğine inanmaktayım.

Bilineceği üzere Türk Süsleme Sanatlarının tarihi çok eski yüzyıllara dayanmaktadır.

Bu sanat dalları en olgun ve en güzel örneklerini 15., 16., ve 17. yüzyılın ilk yarısında vermiştir.

Cumhuriyetimizin kurulmasıyla da süsleme sanatlarımızın eski gücüne eriştirilmesi çalışmalarına başlanmıştır.

Son yıllarda Bakanlığım, bu sahada eser veren sanatçılar yetiştirmek üzere İstanbul ve Ankara'da düzenli kurslar tertiplemiştir. Ayrıca, geleneğe bağlı Türk Süsleme Sanatlarını yaşatmak, tanıtmak ve yaymak için "I. Devlet Türk Süsleme Sanatları Sergisi"ni de düzenlemiş olmanın mutluluğu ve gururu içerisindeyim.

Her geçen gün biraz daha güçlenerek geleneksel bir yapıya kavuşacağına inandığımız I. Devlet Türk Süsleme Sanatları Sergisi'nin sanat dünyamıza hayırlı ve uğurlu olmasını dilerim.

Mesut YILMAZ
Kültür ve Turizm Bakanı

İslâm tasvir ve süsleme sanatında daha önce görülmemiş yepyeni birçok unsur Osmanlı devrinin muhteşem üslubunu meydana getirmiştir. Fatih Sultan Mehmed ile başlayan ve fethedilen ülkelerin sanat eserlerini ve sanatçılarını değerlendiren Osmanlı padişahları bu mucizeyi gerçekleştirmişlerdir.

Yavuz Sultan Selim ve Kanunî Sultan Süleyman zamanında değerli sanat eserleri ve seçme sanatçılar Osmanlı sarayına getirildi. Bunlar, enderundan yetişen, saray dışından ve İstanbul sanatkar çevresinden seçilen diğer sanatçılarla birlikte 16.yy. ortasından başlayarak gelişen natüralist süsleme üslubunu yarattılar. Daima sanatın koruyucusu büyük sultanlar ve vezirlerinin desteği ile 17.yy.a kadar muhteşem Osmanlı üslubunun gelişmesi devam etmiştir. Osmanlı sarayının Ehl-i Hiref teşkilâtı sanatçıları, hassa mimarlar ocağına bağlı mimari dışında bütün diğer sanatları ve süsleme sanatlarının faaliyetlerini gerçekleştirdiler.

Uygur Türklerinin daha 8.yy.da çok ileri bir kitap ve minyatür sanatları olduğu kalan sayılı eserlerden ve kaynaklardan anlaşılmaktadır. İran minyatür sanatı da İlhanlılar zamanında onların saraylarında çalışan Uygur ressamlarının getirdiği Uzak Doğu ve Orta Asya resminin tesiri altında başlamıştır. 15.yy. sonunda ve devamlı olarak 16.yy. başından itibaren kendileri de Türk olan Safevîlerin sarayında gelişen İran minyatür sanatı Rıza Abbâsî ve diğer nakkaşlar elinde hat resminin tesirlerine kapılmakla beraber çok ince bir natüralizmle yeni bir üslup getirmiştir. Bunların asıl konuları millî edebiyattan alınmadır, gerçek hayat pek seyrek görülür. Türklerde daima hakim olan realizm onların minyatürlerini İrandan ayıran en büyük özelliktir.

Osmanlı minyatür sanatında portre resmi, tarihî konular ve saray hayatına ait sahneler yanında muharebe sahneleri, şehir ve kale manzaraları ele alınarak karakteristik eserler meydana getirilmiş-

In the Islamic art of painting and decoration, several brand new, hitherto unseen elements combined to produce the magnificent style of the Ottoman period. This miracle was realized by the Ottoman rulers, beginning with Mehmed the Conqueror, who knew how to appreciate the art and artists of the conquered lands.

During the reigns of Sultan Selim the Grim and Suleiman the Magnificent, works of art and outstanding artists were brought to the Ottoman palace. These, together with other artists either trained in the palace or chosen from among the non-palace artist circles of Istanbul, created the naturalistic decorative style that developed starting in the mid-16th century. With the support of the great sultans and grand viziers, who were always patrons of the arts, the development of this splendid Ottoman style continued up to the 17th century. The artists belonging to the Ottoman palace craftsmen's organization were responsible for all artistic and decorative work with the exception of architecture which was the domain of the imperial architects.

Already in the 8th century the Uighur Turks are known from a handful of extant works and sources to have attained an advanced level in bookmaking and the art of the miniature. The Iranian art of the miniature as well got its start in the time of the İlkhânids under the influence of the Far Eastern and Central Asian paintings brought by the Uighur painters who worked in the İlkhânid palaces. At the end of the 15th century and continuously from the beginning of the 16th, the art of the Iranian miniature developed in the palace of the Safavids, who were themselves Turks. Despite falling under the influence of the art of pictorial calligraphy in the hands of Rıza Abbâsî and other painters, a new style embodying a refined naturalism evolved. The main subjects are taken from the national literature, and real life is rarely observed. The realism that always predominated among the Turks is the salient feature that distinguishes their miniatures from those of Iran.

In the Ottoman art of the miniature, in addition to portraits and scenes depicting historical subjects and palace life, characteristic works were created incorporating scenes of war and views of cities and fortresses. Although still bound in part to certain traditions established in Iran concerning compositional schemes and background landscapes, the Ottoman miniature in its main lines depicted actual events in a lively, realistic style. Astonishingly successful depictions of nature are frequently noticeable

tir. Kompozisyon şemalarında ve arka plândaki manzaralarda İran'da yerleşmiş bazı geleneklere henüz kısmen bağlı kalıyorlarsa da esas itibarı ile gerçek olaylar realist bir görüşle canlandırılmıştır. Şaşılabak derecede başarılı tabiat tasvirleri, bilhassa çok sevilen at yarışları ve mücadele sahnelerinde sık sık göze çarpmaktadır. Kırmızının hakim olduğu parlak ve canlı renklerle neşeli bir hava, zaman zaman karikatüre kaçan müstezhi bir ifade vardır.

Karamemi, Şahkulu ve Matrakçı Nasuh ile adı bilinmeyen fakat eserleri ile tanınan sanatçılar başta gelir. Daha sonra Nigârî, Osman-Ali ve diğerleri ile Levnî'ye kadar devam eder.

Taş, tuğla, çini, ağaç, maden, ve tekstil üzerinde yazı çok önemli bir yer aldığı gibi mimaride de ön planda gelmektedir. Böylece yazı Türk sanatının her sahasında en iyi değerlendirilen ve mimariye hayat veren bir unsur olmuştur.

Türkler 10.yy.dan itibaren kendi istekleri ile müslümanlığı kabul edince Kur'an'la birlikte arap harflerini almış fakat bunu estetik bir yazı haline getirmişlerdir. Arap sülûs ve celileri kûfî yazı gibi bir süsleme halinde iken Türklerin elinde yazının kendisi bir sanat yüksekliğine varmıştır. Kur'an'ın bir sanat eseri olarak yazılması da İstanbul'da Türklerle gerçekleşmiştir.

Yazı başlı başına bir sanat olduğu gibi süsleme sanatlarının zenginleştirilmesinde ve mimari abidelerde çok büyük bir rol oynamıştır. Abidelerden ve sanat eserlerinden yazıyı tamamen çıkaracak olursak bunların pek fakir bir manzara göstereceği şüphesizdir. Mimarlar yanında hattatlar da büyük abidelerin yazıları için nesiller boyunca sanatlarını göstermişlerdir.

Tezhip kitap sayfalarının kenarları, baş sayfalar üsluplanmış nebatî motiflerden ibaret tezyinatla süslenir. Selçuklulardan başlayarak Osmanlı devrinin sonuna kadar çeşitli renk ve üslupta sayısız tezhip örnekleri ortaya konulmuştur. Bunlardan çoğu eşsiz renk

in horseracing and fighting scenes, which were especially popular. With their bright and lively colors in which red predominates, they possessed a joyful air and a sarcastic mode of expression bordering from time to time on caricature.

Foremost are Karamemi, Şahkulu and Matrakçı, along with a host of other artists whose names are forgotten but who are known by their works. Later the tradition was carried on by Nigârî, Osman-Ali and others up to Levnî.

Inscriptions, which occupied a very important place on stone, brick, tiles, wood, metal and textiles, was also prominent in architecture, thus becoming the element used most widely in every genre of Turkish art and giving life to architecture.

When the Turks voluntarily embraced Islam beginning in the 10th century, they adopted the Arabic alphabet together with the Kuran and made it into an artistic form of writing. While the Arabic Thuluth and Jali scripts had been used ornamentally like the Kufic, in the hands of the Turks writing itself attained aesthetic heights, and the writing of the Kuran as a work of art was also achieved in Istanbul by the Turks.

Writing was not only an art in its own right, it also played a major role in architectural monuments and in enriching the decorative arts. If the inscriptions were to be removed entirely from architectural monuments and other works of art, they would present an impoverished appearance indeed. Besides architects, calligraphers too down through the generations displayed their art in the inscriptions on great monuments.

Illumination adorns the margins and title pages of books with decorations consisting of stylized vegetal motifs. From the time of the Seljuks up to the end of the Ottoman period, countless examples of illumination were produced in various colors and styles. Most of these are in the form of scenes one never tires of looking at with their unequalled color harmony and nobility of design. Together with the art of calligraphy, illumination performed an extremely valuable cultural service by awakening a taste for books and an enthusiasm for reading. From the standpoint of the book's organization, illumination, calligraphy and bookbinding were all employed together as a whole in the art of the book.

Ebru is the art of decorating paper with various colors, known as marbling. This art, which first emerged in Bukhara in Turkestan, probably came to Turkey like the other arts in

ahengi ve desenlerinin asaleti ile seyrine doyulmaz bir tablo halindedir. Kitap zevki ve okuma hevesi uyandırmak bakımından yazı sanatı ile birlikte tezhip çok kıymetli bir kültür hizmetini yerine getirir. Kitap sanatında tezhip, hat, cild, kitabın düzenlenmesi bakımından bir bütün olarak ele alınmıştır.

Ebru kağıdın mermerleştirilmesi veya almanca alacalı kağıt diye tarif edilebilen kağıtların çeşitli renklerle süslenmesi sanattır. Türkistan'da Buhara'da ortaya çıkan bu sanat, diğer sanatlarda olduğu gibi kitap sanatının biçim, düzenleme ve tezhiplerin renk ahengi bakımından sağlam bir yola girdiği Fatih devrinde memleketimize girmiş olmalıdır. Fakat eski ebrular elde kalmamıştır. İstanbul'da Ayasofya hatibi Mehmet Efendi (ölüm 1773) adı bilinen en eski ebrucudur. Büyük ustalık isteyen bu güç sanat daha sonra 19.yy.da ve yüzyılımızın başlarında en güzel eserlerini vermiş olup bugün de devam ettirenler vardır.

Çini, Türk çini sanatının Uygurlara kadar uzanan çok eski bir tarihi vardır. Fakat zengin motifler ve değişik tekniklerle asıl parlak gelişme Anadolu Türk mimarisinde gerçekleşmiştir. 12. ve 13.yy.larda Anadolu Selçuklularının çini sanatı dünyada eşine az rastlanan parlak bir üslup ve kalite olgunluğu ile abidevi bir sanata yükselmiş ve mimarinin temel unsurları arasına girmiştir. 13.yy.ın çok bol ve zengin çeşitli çini dekorlarına karşılık 14.yy.da bir duraklama olmuş fakat bu durgunluk daha önceki devirleri ve aynı devir İran çini merkezlerini gölgede bırakan yepyeni bir çini sanatının doğuşunu hazırlamıştır ki bu Osmanlı devri çinileridir. Osmanlılarda çeşitli tekniklerle yeni bir dinamizm kazanan çini sanatı yedi renkli sıraltı süsleme tekniğinin parlak gelişmesini sağlayarak son sözünü söylemiştir. Adeta canlı bir çiçek bahçesini andıran natüralist üslubu ile Osmanlı çini sanatı yüzyıllarca hasretle aranan parlak mercan kırmızısını kabartma olarak sıraltına uygulama ile büyük başarı kazanmıştır.

the time of Mehmed the Conqueror when the art of bookmaking was established on a firm footing in terms of form, organization and color harmony in illumination. But none of these old examples of ebru have survived. The oldest paper marbler whose name we know is Mehmet Efendi (d.1773), who was a preacher in the Aya Sofia Mosque (the former Hagia Sophia) in Istanbul. This complex art, which demands a high degree of skill, produced its most outstanding examples in the 19th century and at the beginning of this century and is still practiced today.

The art of the Turkish tile has a long history going back to the Uighurs. But its truly brilliant development, with rich motifs and unusual techniques, took place in Anatolian Turkish architecture. In the 12th and 13th centuries, the art of the tile of the Anatolian Seljuks reached monumental heights with a brilliance of style and maturity of quality rarely encountered in the world of art, becoming simultaneously one of the fundamental elements of architecture. In contrast with the extremely rich and abundant tile decors of the 13th century, there was a lapse in the 14th. But this decline prepared the ground for the birth of a brand new art of the tile which overshadowed both that of earlier periods and that of the Iranian tile centers of the same period. This was the art of the Ottoman tile. The art of the tile, which acquired a new dynamism among the Ottomans thanks to a variety of techniques, ensured the brilliant development of a decorative technique employing seven different underglaze colors, thereby representing a culmination in the development of the art. With this naturalistic style reminiscent of a garden of real flowers, the art of the Ottoman tile won wide acclaim by its incorporation of an underglaze coral red in relief, which had been zealously sought for centuries.

Eskilerden
Örnekler

Old
Specimens

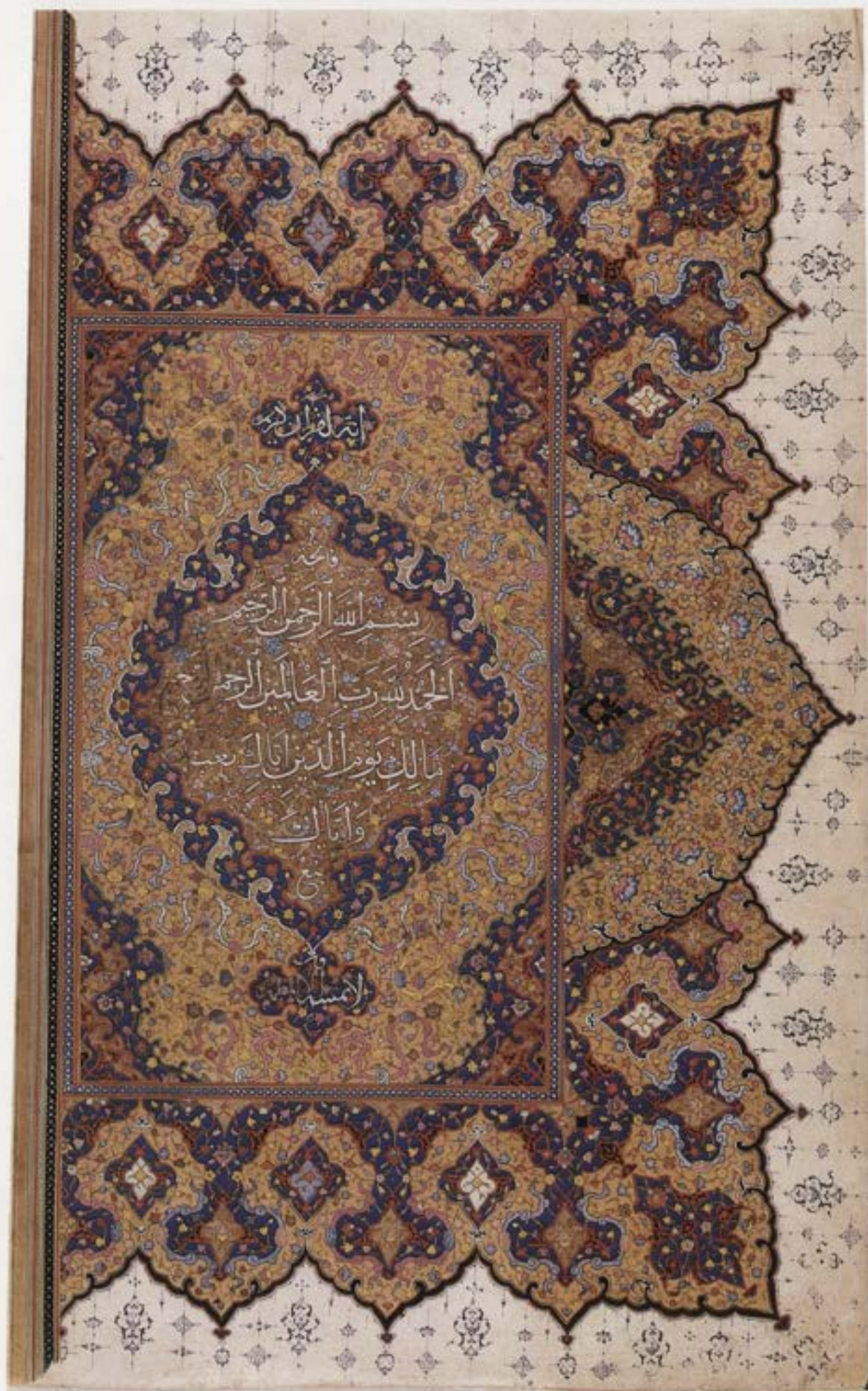

Seyyid Lokman, 1581. *Şahinşahname*

Iznik çinisi, 16. yüzyıl. Topkapı Sarayı
Iznik tiles, 16. century. Topkapı Palace.

16. yüzyıl, Tezhip. Süleymaniye Kütüphanesi
16. century, Manuscript Illumination. Süleymaniye library.

20. y zyıl, Mustafa D zg nman, ebru.
20. century, Mustafa D zg nman, marbled paper.

Sultan I. Ahmed'in tuğrası Süleymaniye Kütüphanesi
Tughra of Sultan Ahmed I. Süleymaniye library.

17. yüzyıl. Süleymaniye Kütüphanesi
17. century. Süleymaniye Library.

FIRST STATE EXHIBITION OF THE TURKISH DECORATIVE ARTS

SELECTION COMMITTEE

Chairman: Mehmet ÖZEL - Director General of Fine Arts

Member: Emin BARIN - Faculty Instructor, Faculty of Fine Arts, Mimar Sinan University

Member: Cahide KESKİNER - Faculty Member, Faculty of Fine Arts, Mimar Sinan University

Member: Prof. Kerim SİLİVRİLİ - Faculty Instructor, Faculty of Fine Arts, Mimar Sinan University

Member: Niyazi SAYIN - Faculty Instructor, State Conservatory, Istanbul Technical University

Member: Assoc. Prof. Örcün BARIŞTA - Chairman, Department of Arts and Crafts Education, Gazi Faculty of Education, Gazi University

General Coordinator: İhsan YÜCEÖZSOY - Assistant Director - General Fine Arts

Exhibition Commissioner: Yılmaz ÖZCAN - General Directorate of Fine Arts, Turkish Decorative Arts, Branch Director

I. DEVLET TÜRK SÜSLEME SANATLARI SERGİSİ

SEÇİCİ KURUL

Başkan: Mehmet ÖZEL - Güzel Sanatlar Genel Müdürü

Üye: Prof. Emin BARIN - Mimar Sinan Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Öğretim Üyesi

Üye: Cahide KESKİNER - Mimar Sinan Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Öğretim Görevlisi

Üye: Prof. Kerim SİLİVRİLİ - Mimar Sinan Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Öğretim Üyesi

Üye: Niyazi SAYIN - İstanbul Teknik Üniversitesi, Devlet Konservatuarı Öğretim Üyesi

Üye: Doç. Örcün BARIŞTA - Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Resim-İş Eğitimi Bölüm Başkanı

Genel Koordinatör: İhsan YÜCEÖZSOY - Güzel Sanatlar Genel Müdür Yardımcısı

Sergi Komiseri: Yılmaz ÖZCAN - Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü Türk Süsleme Sanatları Şb.Md.

Emrullahi DEMIRKAYA

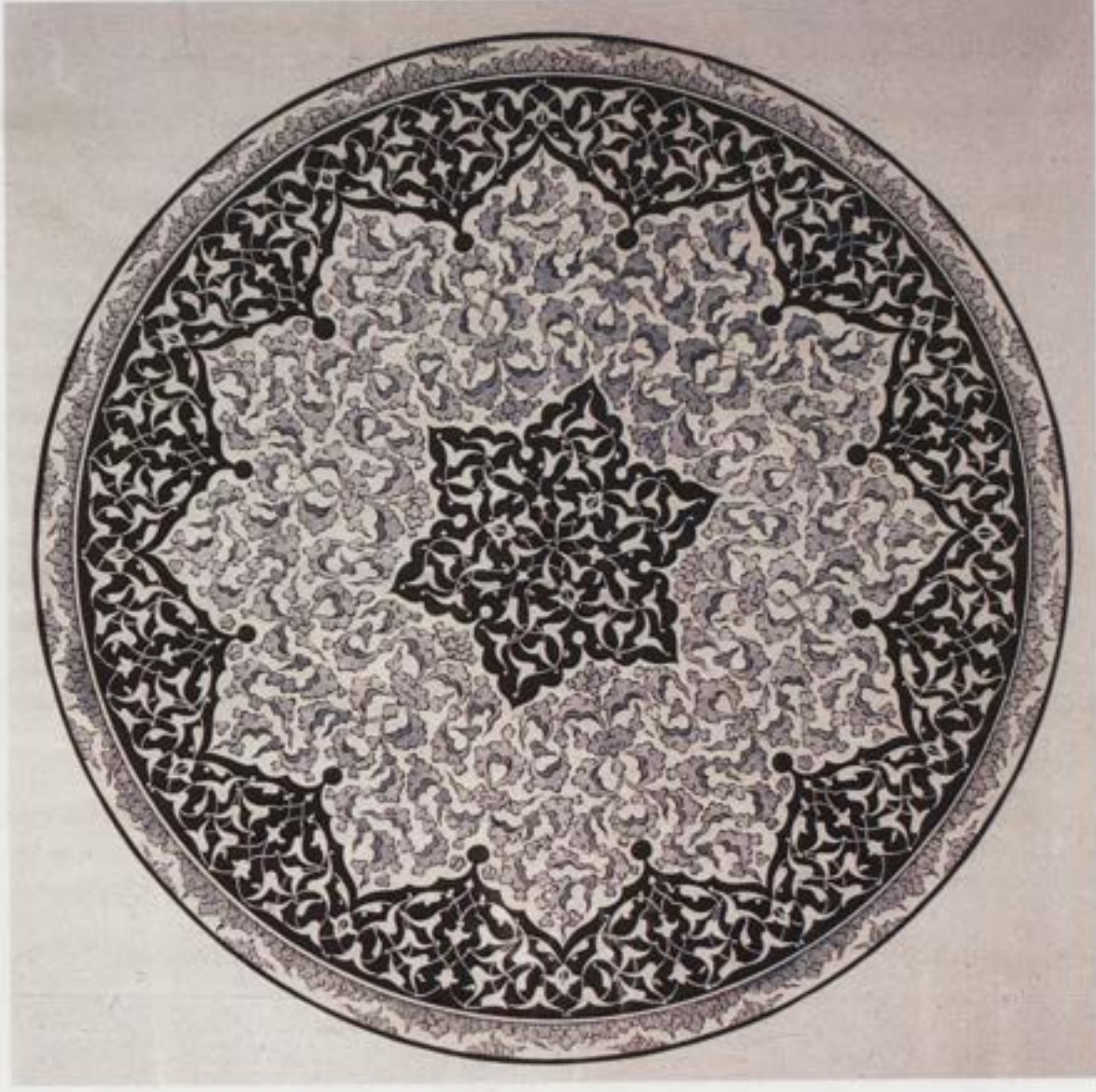
Timuçin TANASLAN

Hüseyin KUTLU

Latife AKTAN

(Ödül kazandıdır. Prize winner.)

A. İlhan GÖKŞEN

(Ödül kazandıdır. Prize winner.)

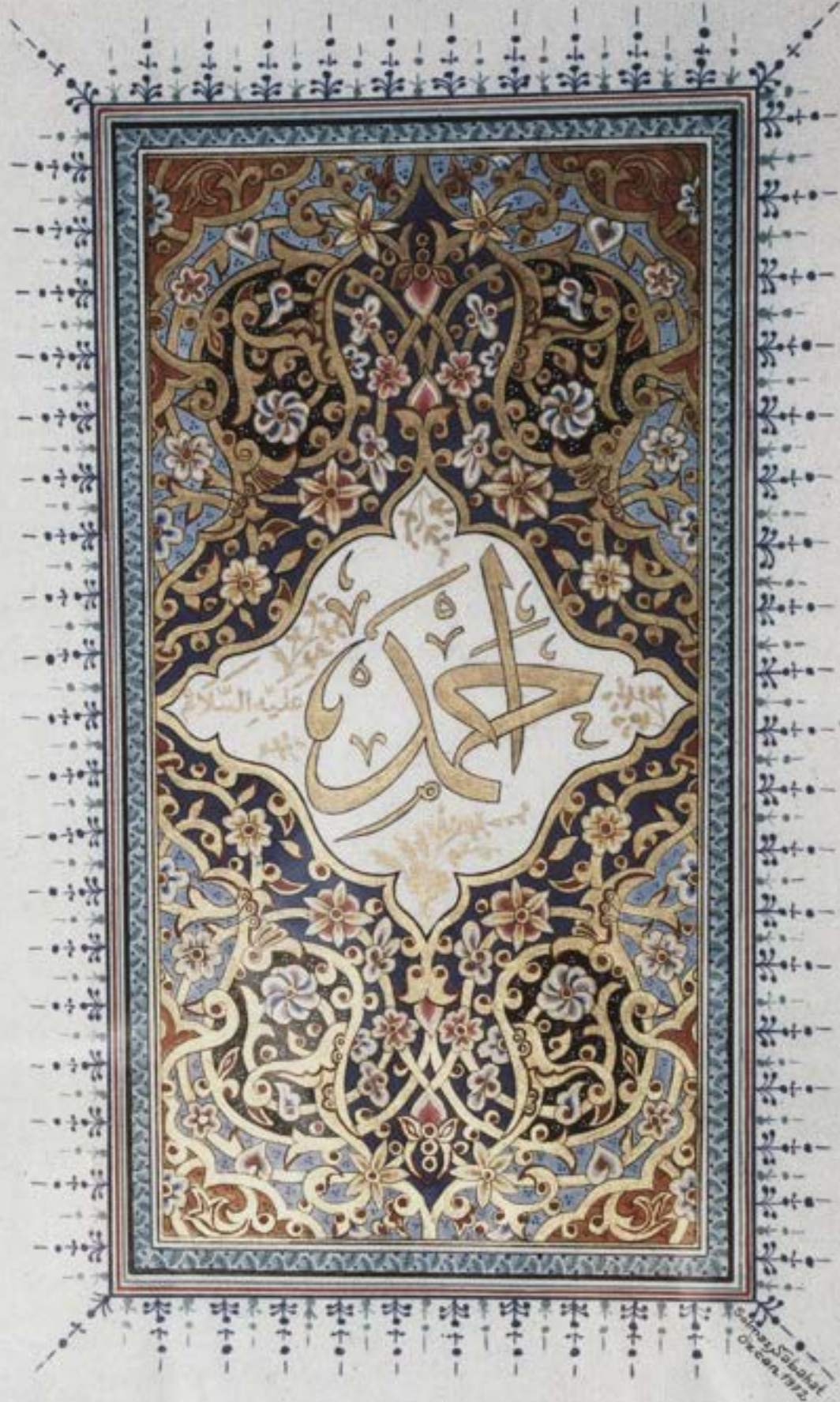

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

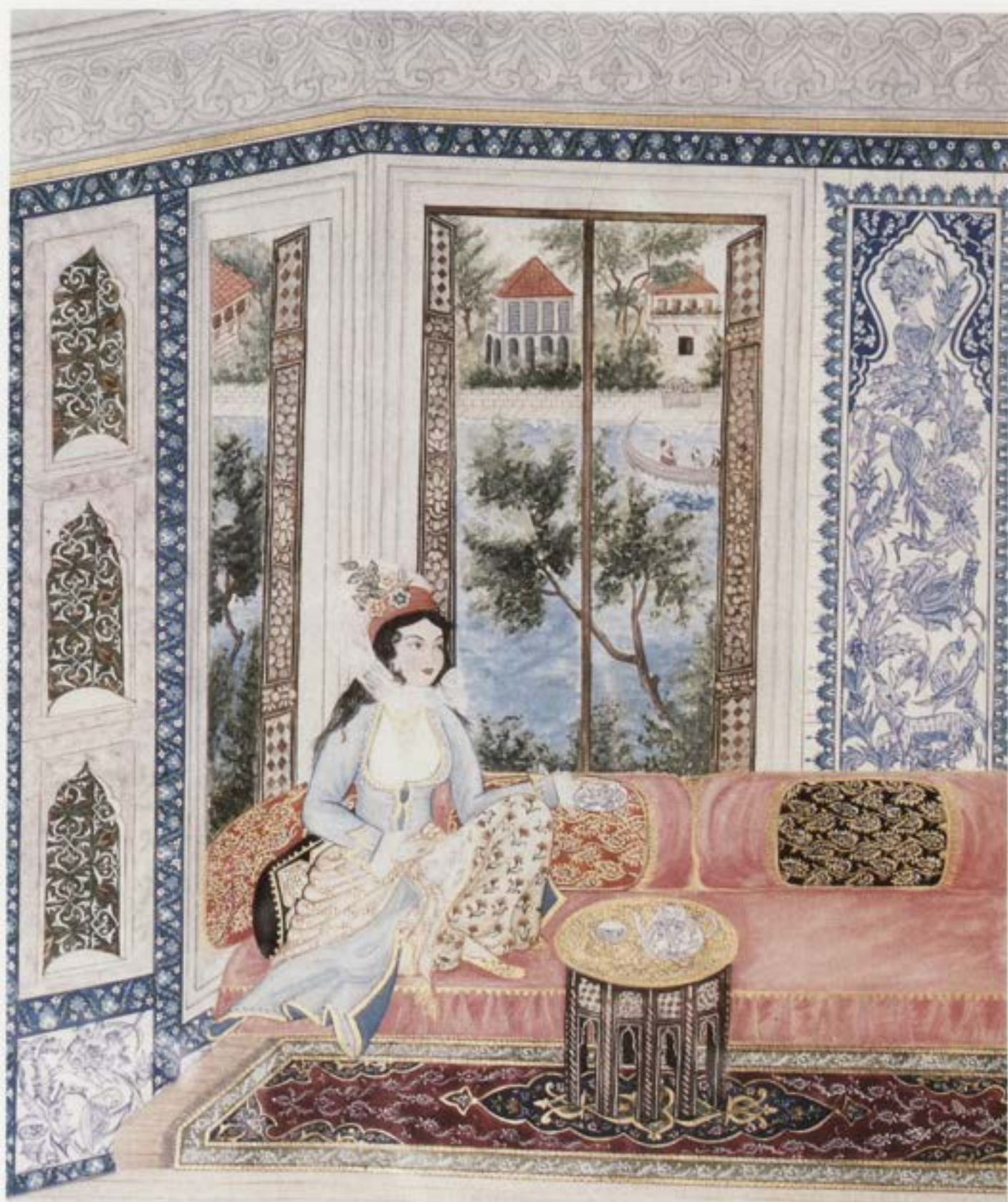
عن علي بن كنان قال وصف النبي
صل الله عليه وسلم قال لم يكن بالقطر قطرة
ولا الغبير الغريرة كان دعة من الغوم
لم يقط قطرة ولا ينطق ولا يمشي
ولا يملك ولا يملك ولا يملك ولا يملك
أدع الغبير أهدب الأشعار جليل
ليشرب والكثير كبره دؤم مشرب
والقدمين لا مشي تعلم كأنما يمشي في سبيل
وأما الثفت الثفت معك بين

وَمَا ارْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

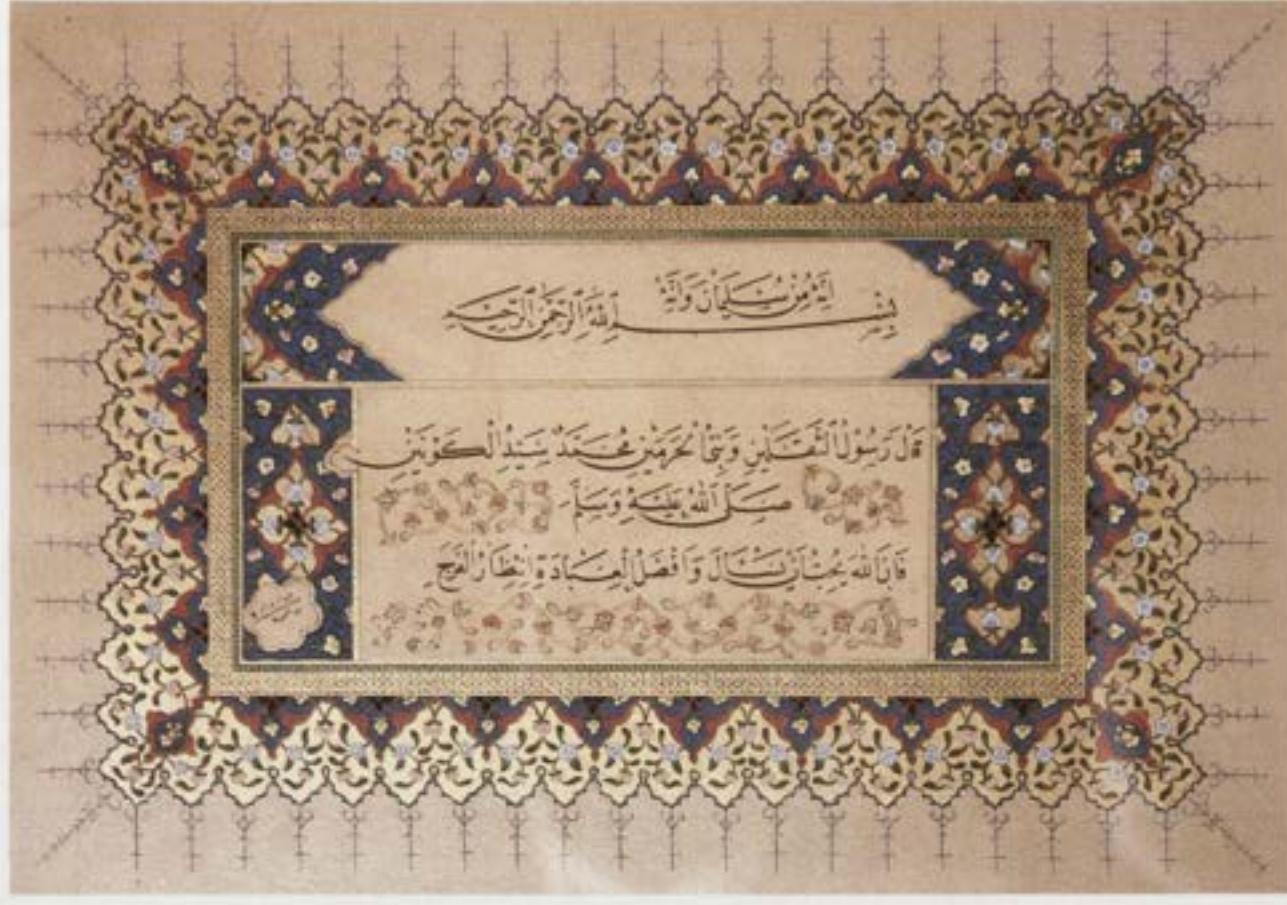
[illegible]

Sabahat ÖZCAN 1992

Hülya CENGİZ

G. Ünver MESERA

Ayla ORTABAŞI

Ayla ORTABAŞI

Demet SANIN

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١٦٤

الرَّحْمَنِ

الرَّحِيمِ

عَلَيْهِ

عَنْ عَلِيٍّ كَاذِبًا وَضَفَا ثَلَاثِينَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْ لَا يَكُنْ بِالظُّلُمِ الْمُعْطِ
وَلَا بِالْقَضِيرِ الْمُزْدَرِّ كَانَ رُبْعَةً مِنَ الْقَوْمِ وَلَا يَكُنْ
بِالْجَعْدِ الْقَطِيطِ وَلَا بِالنَّبِيطِ كَانَ جَعْدًا رَجُلًا وَلَا يَكُنْ
بِالْمُطَهَّمِ وَلَا بِالْمُكَلَّدِ وَكَانَ فِي الْوَجْهِ تَلْهِيرُ
أَبْيَضُ مُشْرَبٌ أَدْعَى الْعَيْنَيْنِ أَهْدَبُ الْأَشْفَارِ جَلِيلُ
الْمِثَاقِ وَالْكَتِيدِ أَجْرَدُ دُومَسْرُورٍ شَرُّ الْكَلْبَيْنِ
وَالْقَدَمَيْنِ إِذَا مَشَى يَقْتَلِعُ كَأَنَّمَا يَمْشِي فِي صَلْبِ
وَإِذَا لَفَتَ لَفَتَ مَعَا بَيْنَ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

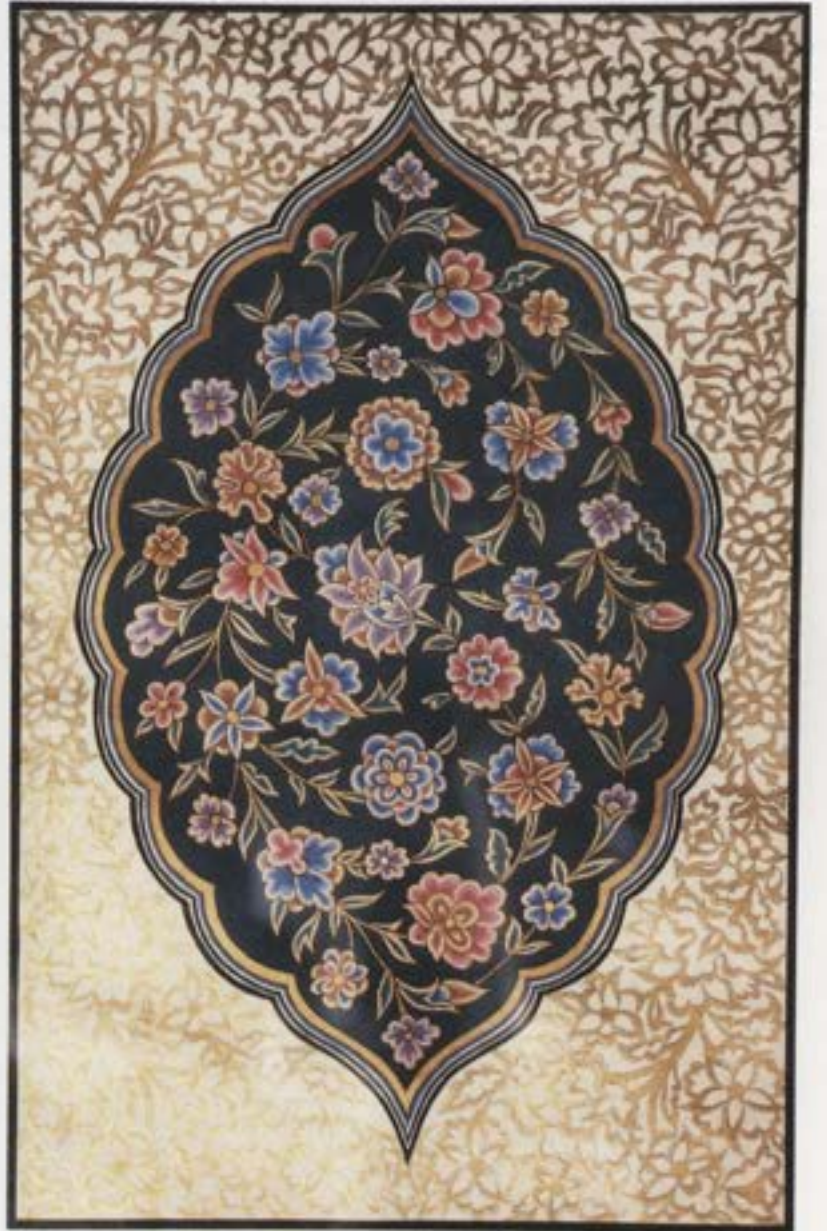
كُنْفِهِ خَادَ النَّبُوَّةِ وَهُوَ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ أَحْوَدُ النَّاسِ صَدْرًا
وَاصْدَقُهُمْ نَجْمَةً وَالنَّهْمُ عَرِيكَةً وَكَرْمُهُمْ عَشِيرَةٌ
مَنْ رَأَى بَلَدَهُمْ هَبَاءً وَمَنْ خَالَطَهُ مَعْرِفَةُ أَحَبَّهُ يَقُولُ نَاعْتُهُ لَوْ أَدَّ
فِتْنَهُ وَلَا بَعْدَهُ مِثْلُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
كَتَبَهُ الْفَقِيرُ الْحَقِيرُ الْمَذْنُوبُ جَبْرِ الْغَفْوَى عَفَرَ اللَّهُ ذُنُوبَهُ أَمِينَ

كُنْفِهِ خَادَ النَّبُوَّةِ وَهُوَ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ أَحْوَدُ النَّاسِ صَدْرًا
وَاصْدَقُهُمْ نَجْمَةً وَالنَّهْمُ عَرِيكَةً وَكَرْمُهُمْ عَشِيرَةٌ
مَنْ رَأَى بَلَدَهُمْ هَبَاءً وَمَنْ خَالَطَهُ مَعْرِفَةُ أَحَبَّهُ يَقُولُ نَاعْتُهُ لَوْ أَدَّ
فِتْنَهُ وَلَا بَعْدَهُ مِثْلُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
كَتَبَهُ الْفَقِيرُ الْحَقِيرُ الْمَذْنُوبُ جَبْرِ الْغَفْوَى عَفَرَ اللَّهُ ذُنُوبَهُ أَمِينَ

İlter UZEL

Semiha AKALTUN

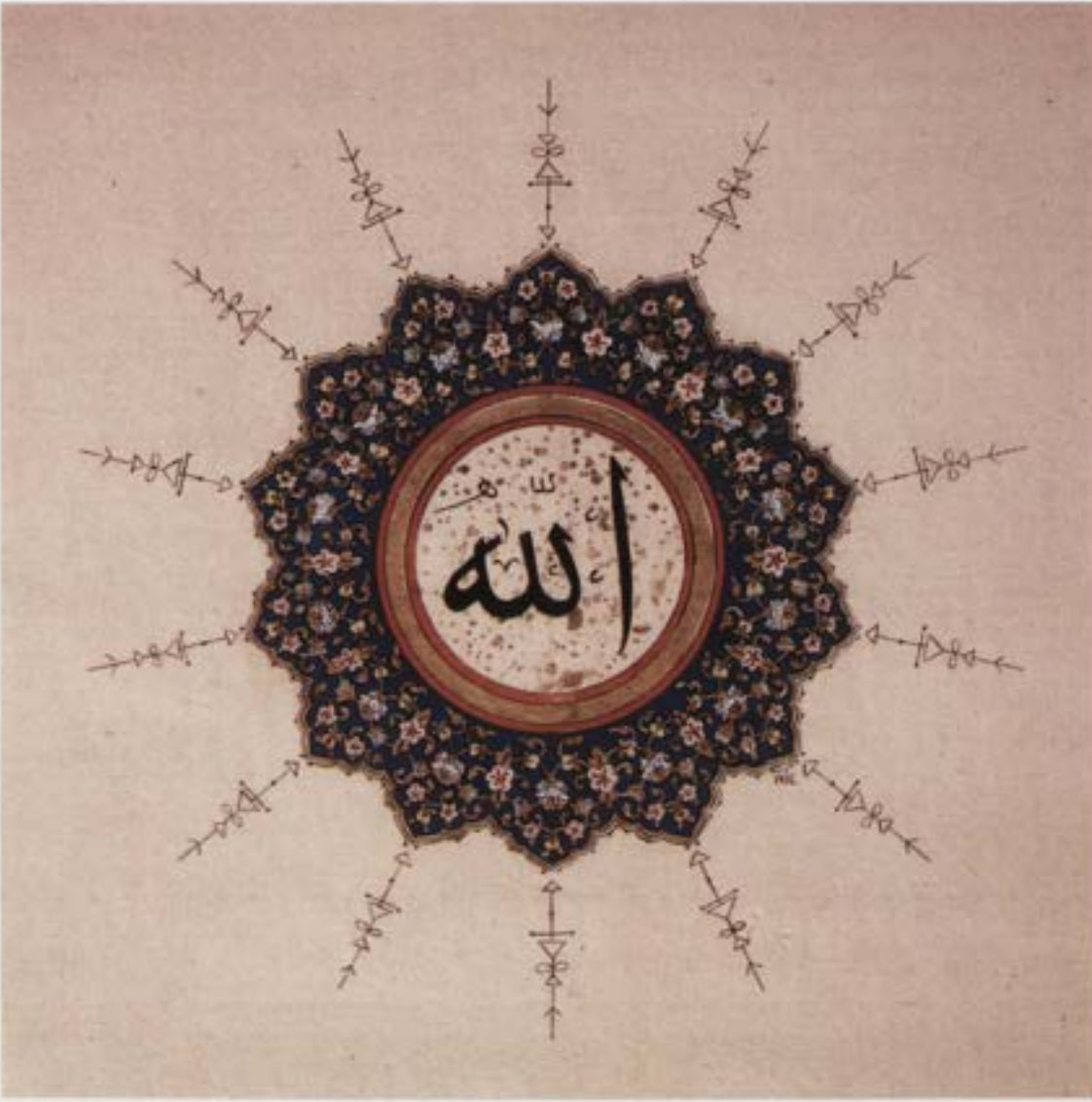

Emin BARIN

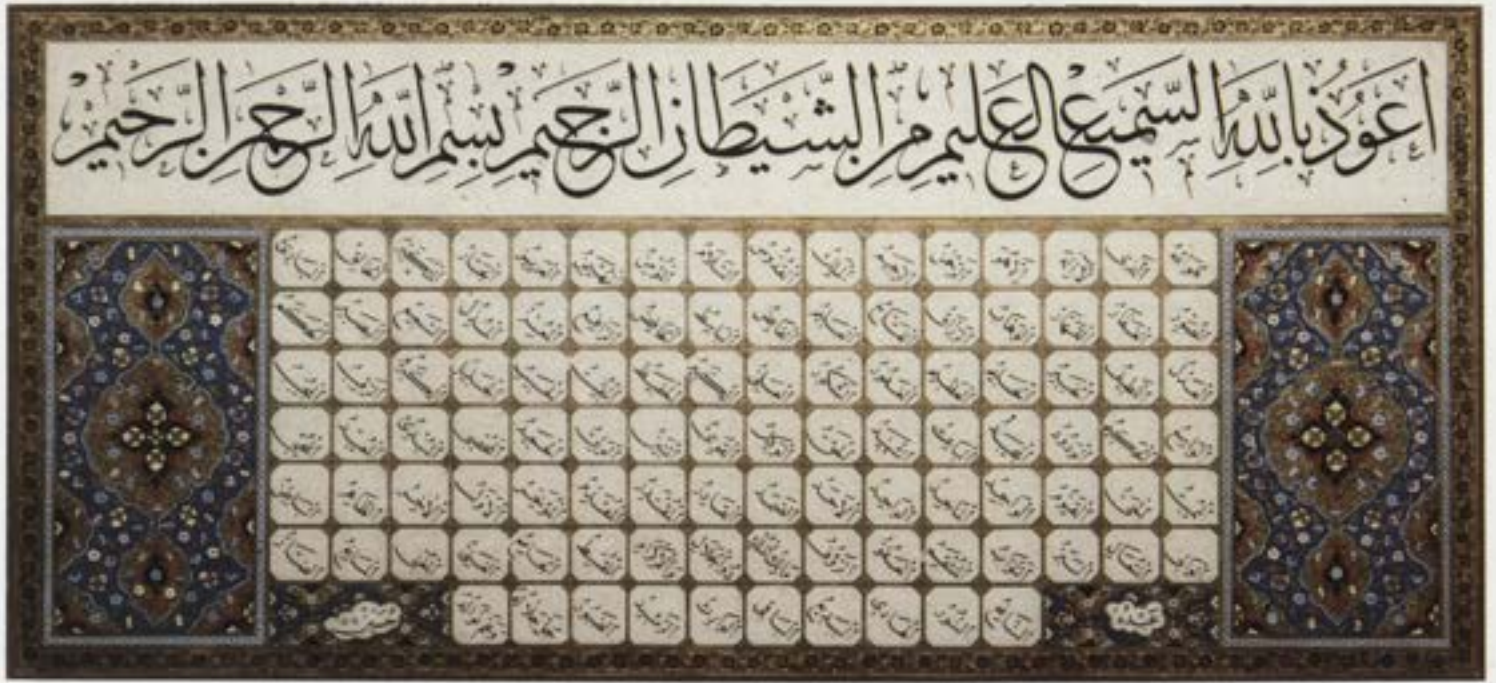
Ülker ERKE

Hülya ŞANES

Birsen GÖKÇE

Gönül ÖZDEMİR

Nil SARI

Çağnam ÖZKAYA

Belgin KORUCUOĞLU

Mualla BALIKÇIOĞLU

Dilek TAŞÇI

Faruk TAŞKALE

Hüseyin SUBAŞI

Dürdane ÜNVER

Şemsettin KÜÇÜKAZAY

Suna SANIN

Faruk ATABEK

کور او غلودیر کی اولدو گوم
بو یوننا کوربان اولدو گوم
پینارباشنده بولدو کم
ایله ماویلی ماویلی

بری سی اینجی دیزیور
بری سی چایده کزیور
بری باغدرم ازبیور
ایله ماویلی ماویلی

Filiz KAYA

Bedia ALTUNBAŞ

Bekir PEKTEN

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمْرٍو
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

أَبُو بَكْرٍ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ وَ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ إِذَا وَصَفَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ لَا يَكُنْ بِالطَّوِيلِ الْمَقْطُوعِ وَلَا بِالْقَصِيرِ الْمُرْدُودِ كَانَ رُبْعَهُ
مِنْ الْقَوَمِ وَلَدَيْكَ بَيْنَ الْخَيْدِ وَالْقَطِيعِ وَلَا بِالْمُسْتَطِيعِ كَانَ
جَعْدًا رَحَلًا وَلَمْ يَكُنْ بِالطَّيْهَةِ وَلَا بِالْمُكَلَّمِ وَكَانَ
فِي الْوَجْهِ تَلَدِيرٌ أَبْيَضُ مُشْرَبٌ أَدْعَى الْعَيْنَيْنِ أَهْمَابُ الْأَشْيَاءِ
جِلْدُ الْبَشَرِ وَالْكَفِّ أَخْرَدُ وَمُسْتَرِي سُرُّ الْكَفِّينِ
وَالْقَدَمَيْنِ إِذَا مَشَى يَتَعَكَ كَأَنَّمَا يَشِي فِي صَبِي
وَإِذَا تَقَفَ لَفَتَ مَعَكَ

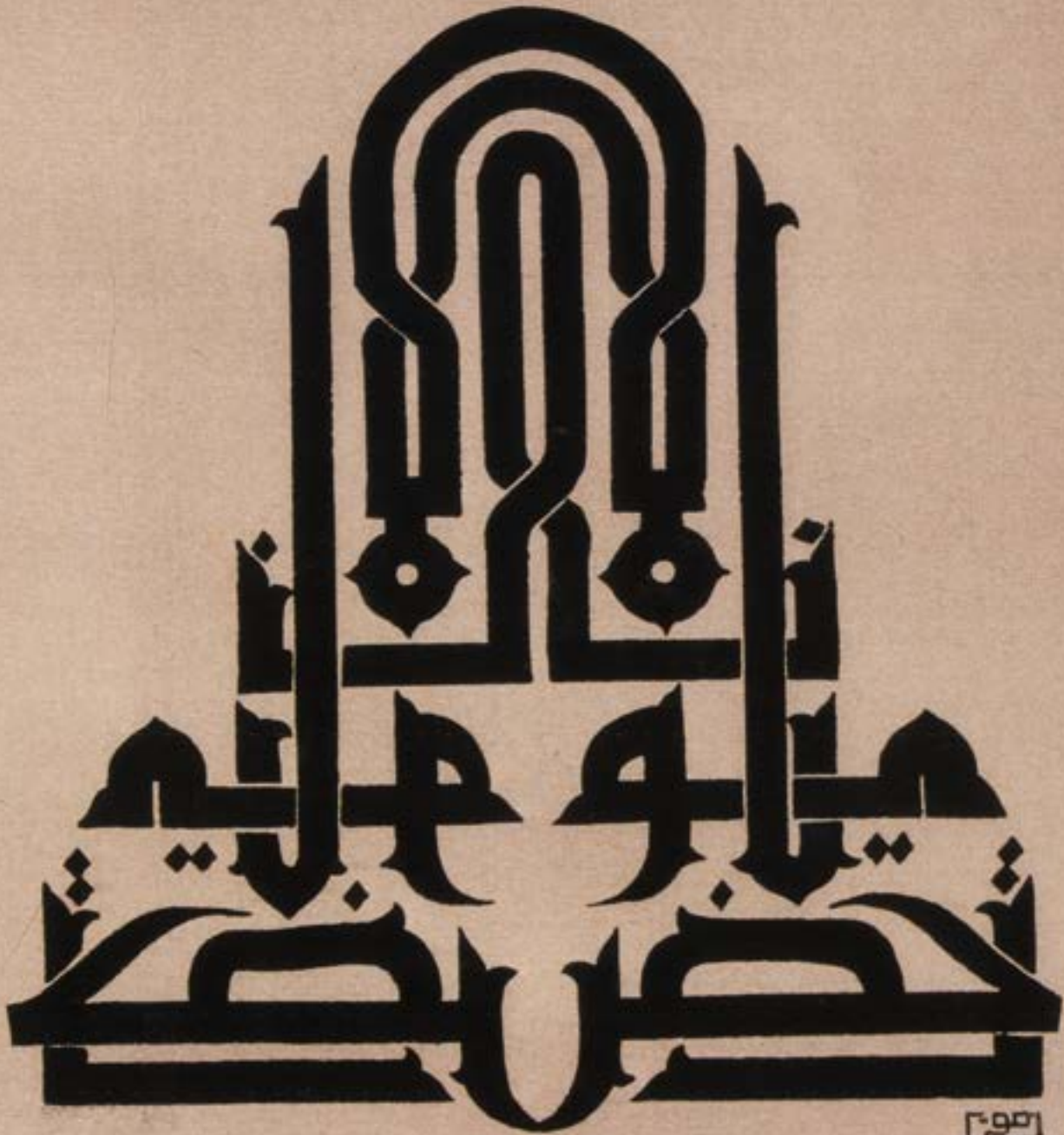
عَلِيٍّ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

عُمَرَ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

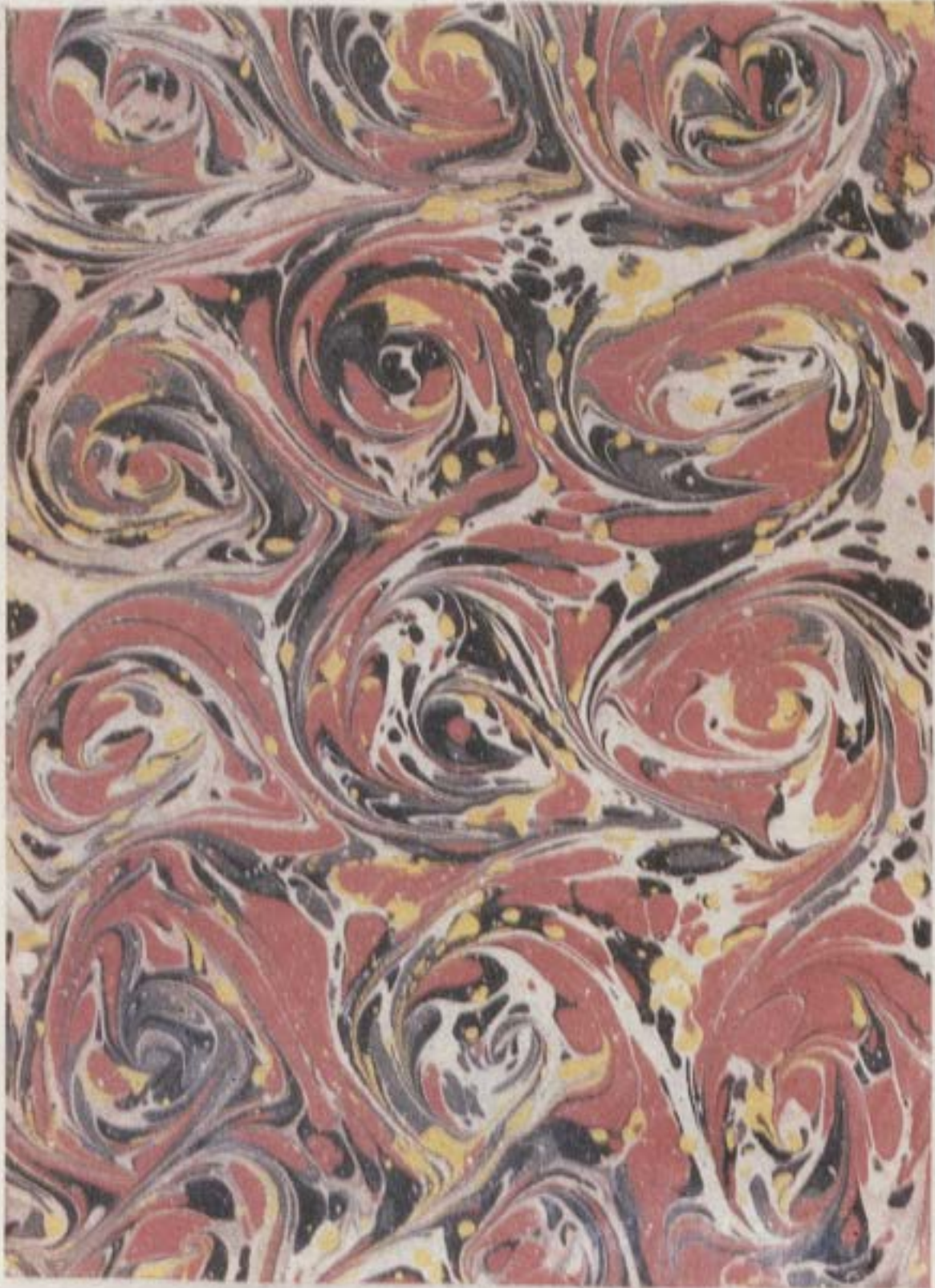
بَيِّنَ كُتُبِهِ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَهُوَ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ أَخْرَدَ النَّاسَ صِدْرًا
وَأَمْدَقَهُمْ لُحْجَةً وَالْيَهُودَ عَرِيكََةً وَأَكْرَمَهُمْ عَشِيرَةً مَنْ رَأَاهُ بِأَيَّةٍ
فَأَيَّاهُ وَمَنْ خَالَطَهُ مَعْرِفَةً أَحَبَّهُ يَقُولُ نَاعْتُهُ لَمْ أَرُ قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ مِثْلَهُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى خَيْرِ الرِّحَمَةِ وَشَفِيعِ الْأُمَّةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
أَجْمَعِينَ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ كَبِهَ الْفَقِيرُ حَسَنَ جَلِيلٍ غُفْرًا لَهُ ١٤٣٠

Rıfki KAYMAZ

۹۹

Niyazi SAYIN

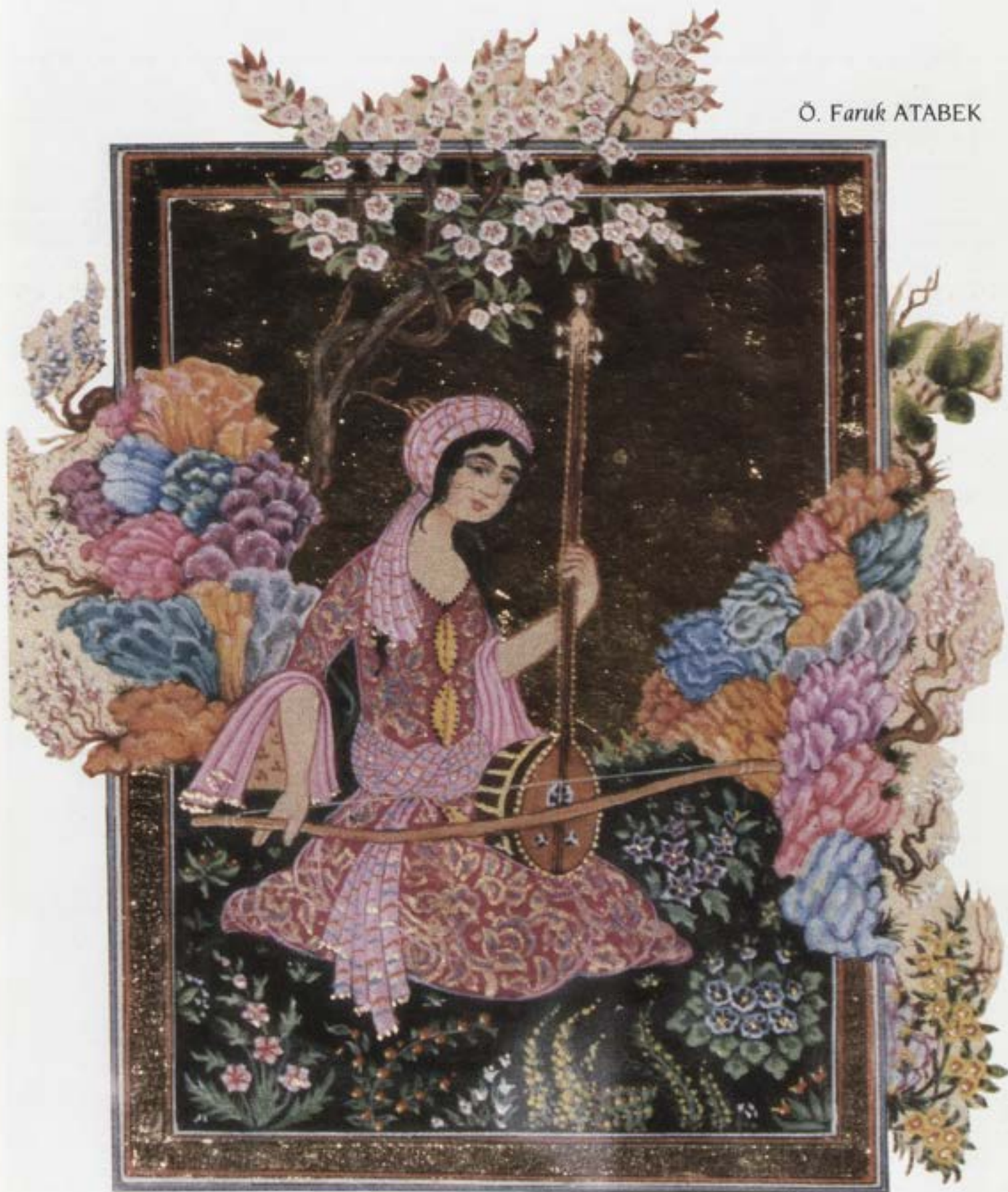
Hālya CENGİZ

Timuçin TANASLAN

(Ödül kazanmıştır. Prize winner.)

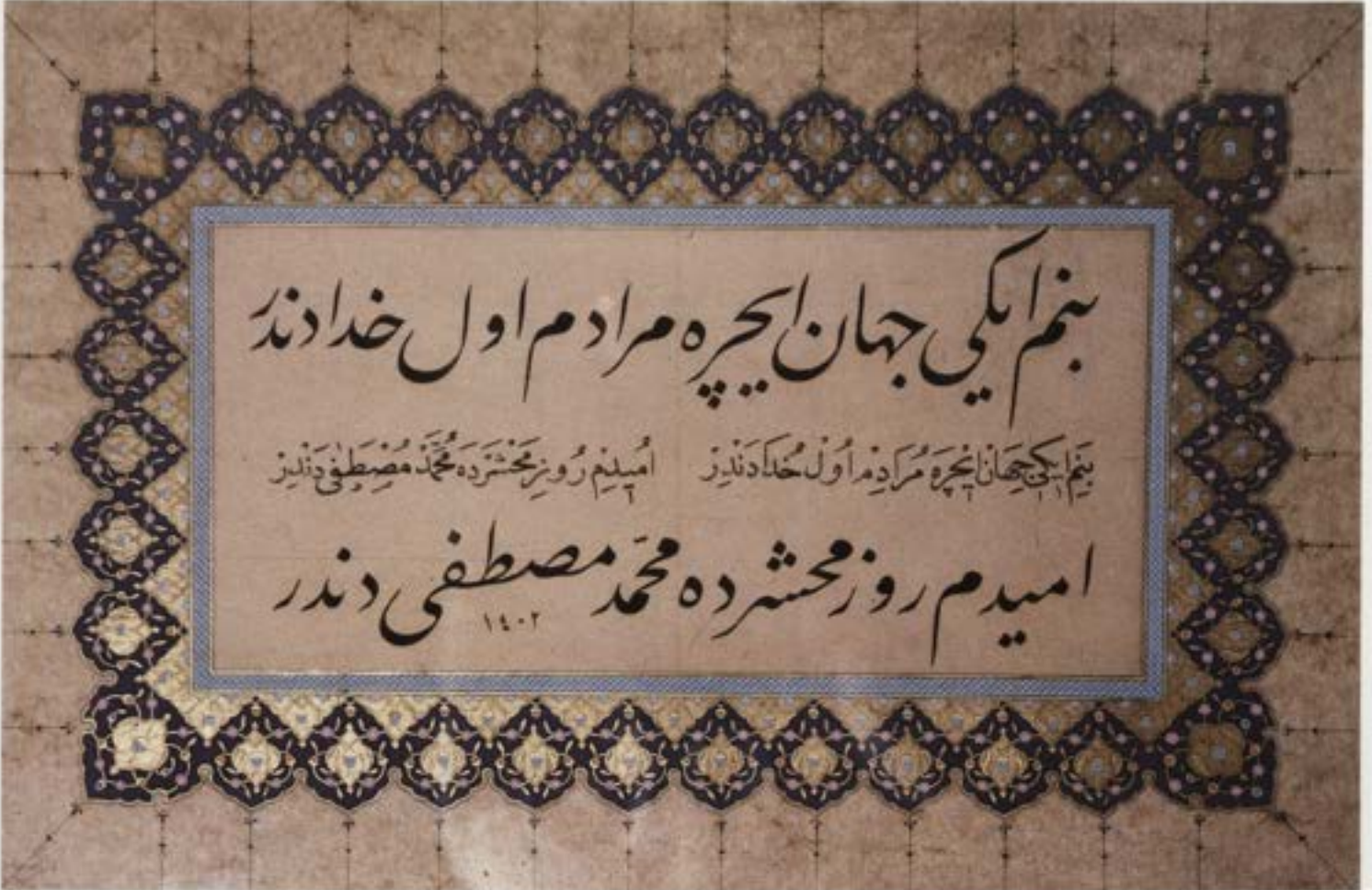
Ö. Faruk ATABEK

Orhan ELİGÜZELOĞLU

Naciye SUBAŞI

Tuba ÖZDEN

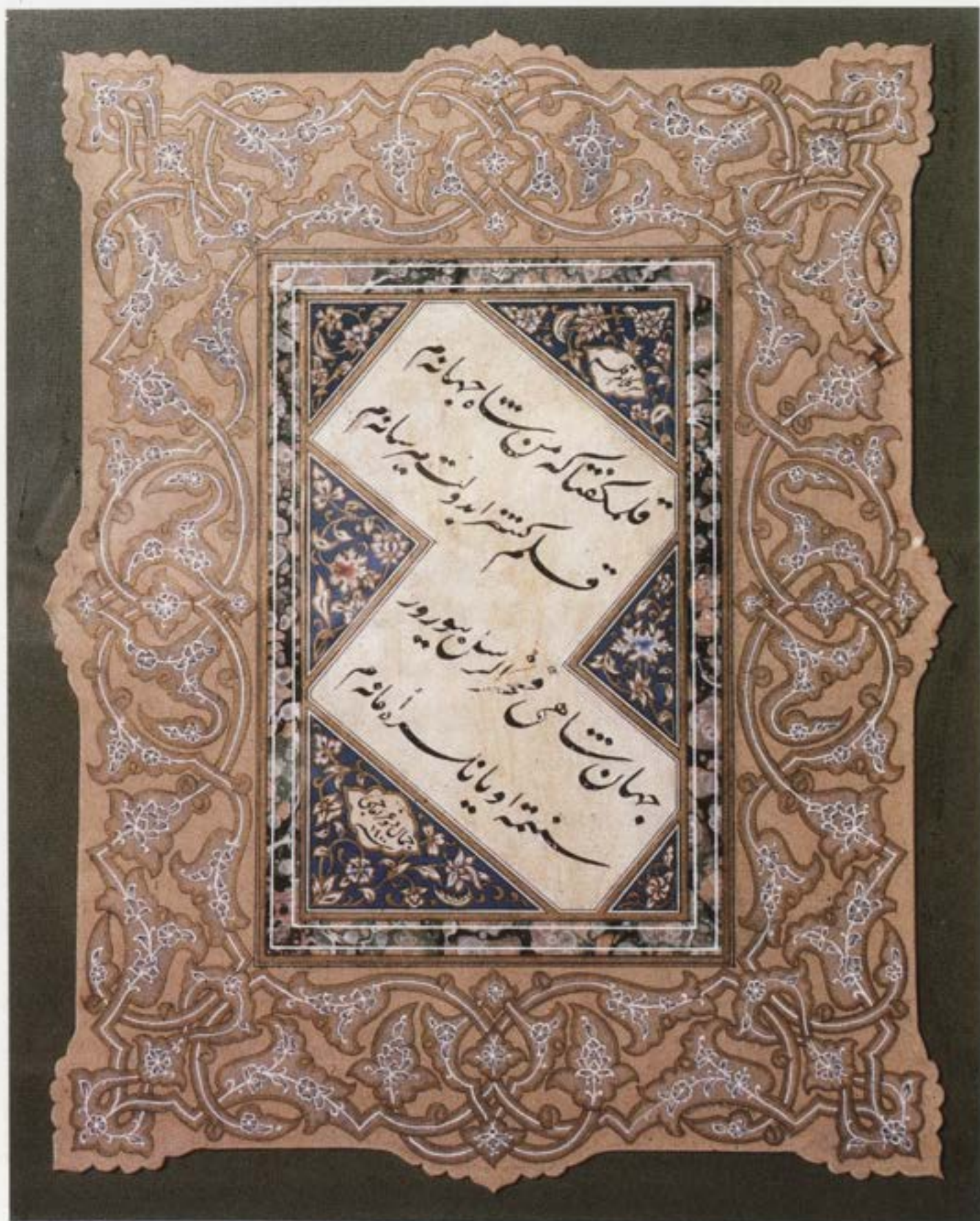
Ceyda ELİGÜZELOĞLU

Gülsev ULUÖZ

Nur VARDAR

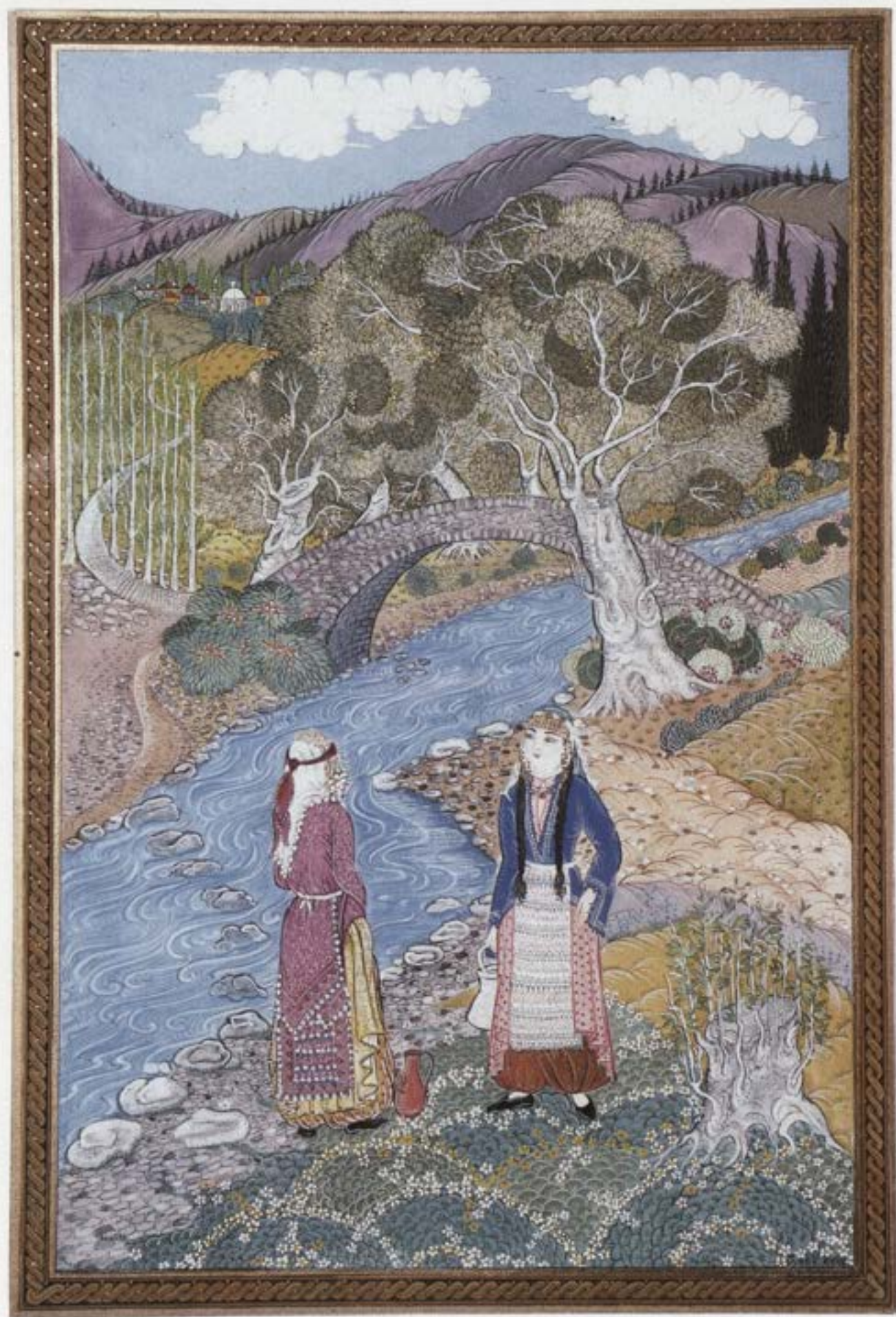
Birsen GÖKÇE

Emrullah DEMİRKAYA

Melek ANTEL

Ölker ERKE

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا ارْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

Melek ANTEL

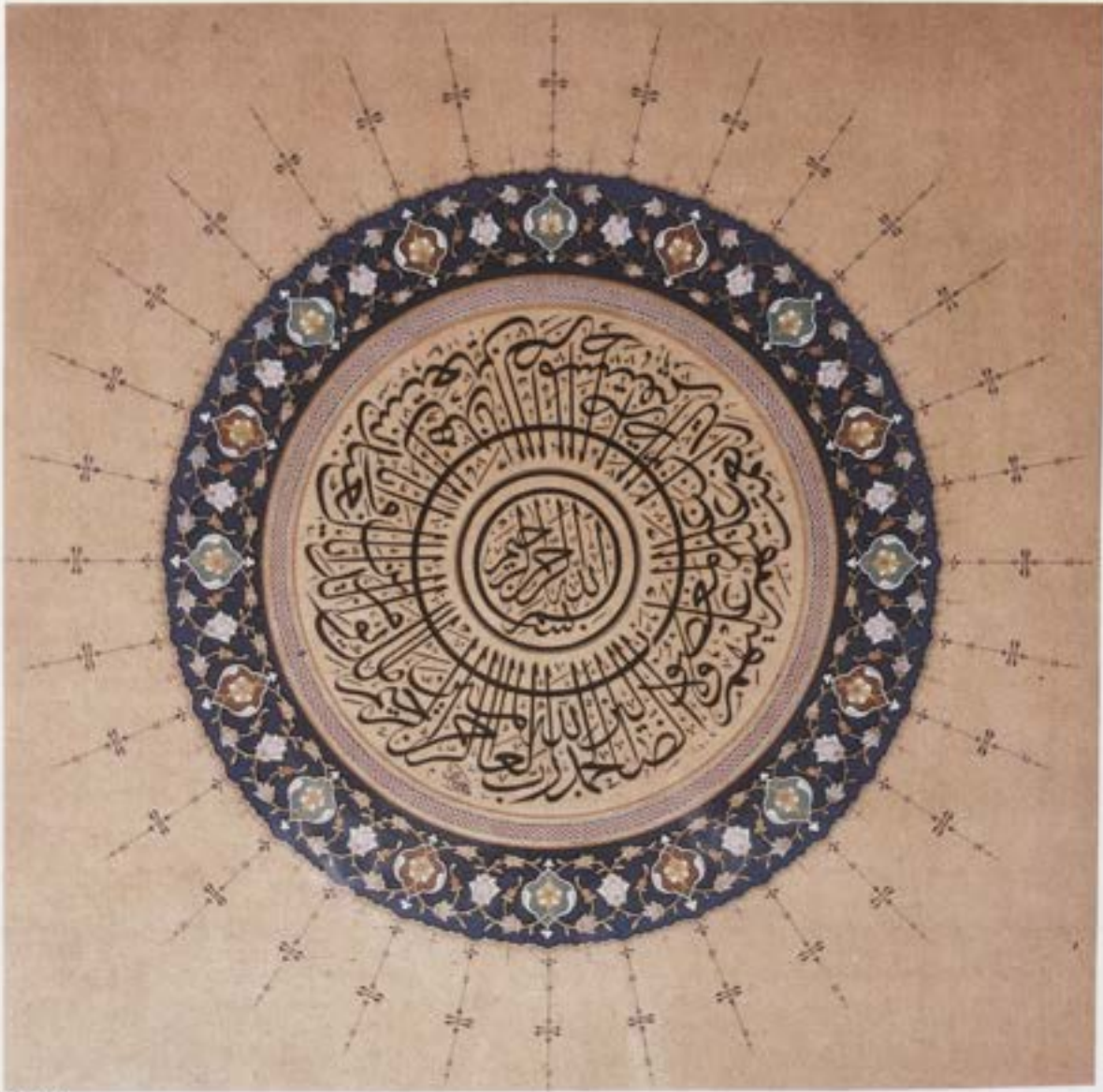

Fatma DUDAK

Suna SANİN

Şahin INALÖZ

Hüseyin ÖKSÜZ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

كَأَنَّا إِذَا وَصَفْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ • قَالَ •
لَمْ يَكُنْ بِالْقَطْرِ الْمَقْطُوعِ • وَلَا بِالْقَصِيرِ الْمُرْدِدِ • كَانَ رُبْعَةً
مِنَ الْقَوْمِ • وَلَمْ يَكُنْ بِالْجَعْدِ الْقَطِيطِ • وَلَا بِالسَّبِطِ • كَانَ
جَعْدًا رَجُلًا • وَلَمْ يَكُنْ بِالْمُطَهَّمِ • وَلَا بِالْمُكَلِّمِ • وَكَانَ فِي الْوَجْهِ
تَدْوِيرٌ • أَبْيَضُ مُشْتَرِبٌ • أَدْنَى الْعَيْنَيْنِ أَهْدَبُ الْأَشْفَارِ •
جَلِيلُ الْمَشَاشِ وَالْكَيْدِ • أَبْرَدُ دُومِ شَرَبٍ • شَتَّى الْكَلْبَيْنِ
وَالْقَدَمَيْنِ • إِذَا مَشَى يَنْفَلَعُ كَأَنَّمَا يَمْشِي فِي صَبٍ •
وَإِذَا الْفَتَّ الْفَتَّ مَعًا •

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

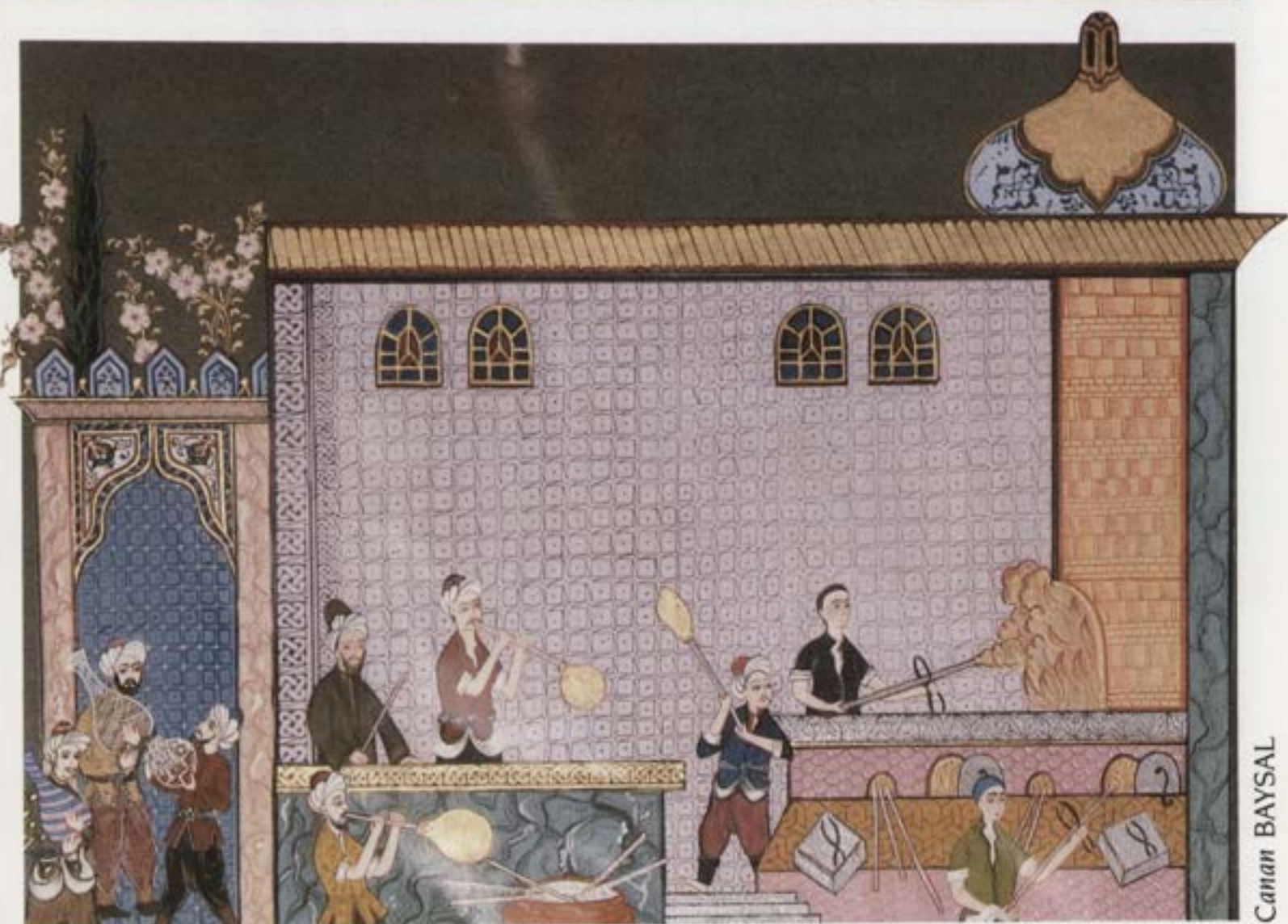
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

بَرَكَاتِهِ خَاتَمُ النَّبِيِّ • وَهُوَ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ • أَحْسَنُ النَّاسِ صِدْقًا • وَأَصْدَقُهُمْ
لُحَّةً • وَالنَّبِيُّ عَمْرَأَةٌ • وَأَكْرَمُهُمْ عَشِيرَةً • مَنْ رَأَاهُ بِيَدِهِ هَابَةٌ
وَمَنْ خَالَطَهُ مَعْرِفَةً أَحَبَّهُ • يَقُولُ نَاعْتُهُ لَمْ أَرَقَبَلَهُ وَلَا بَعْدَهُ مِثْلُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَشَفِّعِ الْأَمَّةَ مُحَمَّدًا وَآلَهُ وَصَحْبَهُ أَجْمَعِينَ الظَّاهِرِينَ
كَتَبَهُ أَصْفَحُ الْأَعْيَادِ الْإِمَامُ حُسَيْنٌ عَسَاةَ اللَّهِ ذُنُوبُهُ وَسَرَّ عُيُوبِهِ آمِينَ

Mamure ÖZ

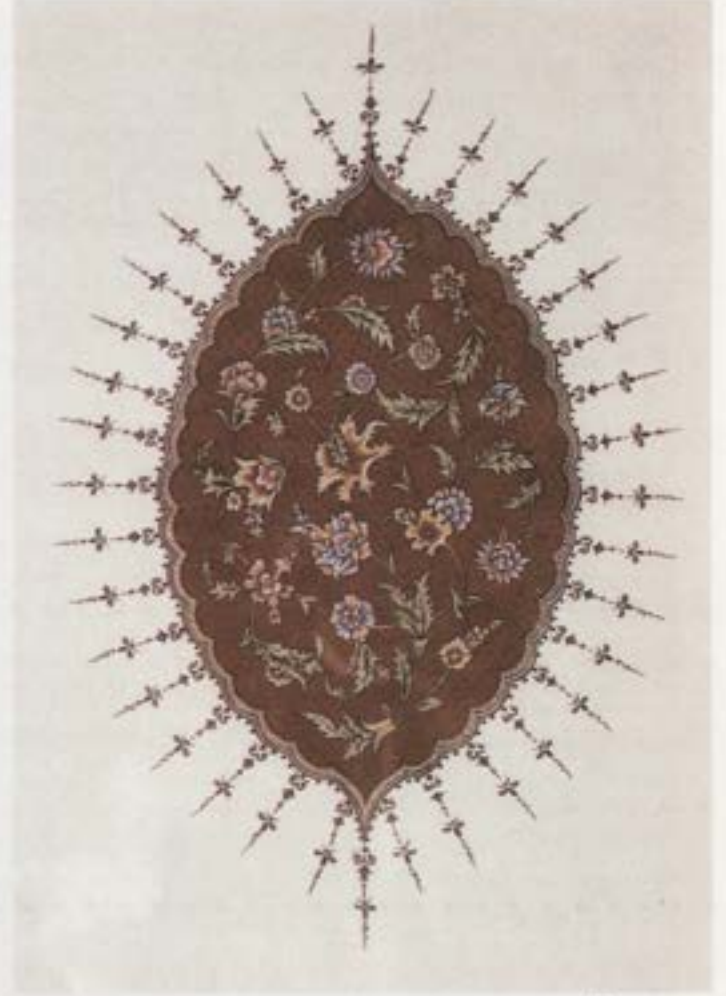

Canan BAYSAL

A. Serda KANTARCIOĞLU

Sıdıka YÜCEER

Sevim KAYAOĞLU

Melek ANTEL

Rabia ÖZÇELİK

أَزِلُّهُ بِحَبِّهِ إِلَى الْفُورِ وَدَكَّرْتُ نَفْسَهُ

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ﴿ لَا خَلِيلَ إِلَّا
ذُو عَشْرَةٍ وَلَا حَكِيمَ إِلَّا ذُو تَجَرِبَةٍ ﴾ وَعَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ﴿ إِنْ مِنْ أَحَدٍ كُنْتُمْ إِلَى وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا
وَإِنْ أَبْغَضَكُمْ إِلَى وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ الْبُزْأَرُونَ وَالْمُسْتَشَقُّونَ وَالْمُتَفَيِّهُونَ
قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلِمْنَا الْبُزْأَرُونَ وَالْمُسْتَشَقُّونَ قَالُوا الْمُنْكَبِرُونَ ﴾

M. Fahrettin BİLGİÇ

Bekir PEKTEN

Nîl SÂRÎ

A. İlhan GÖKŞEN

Bekir PEKTEN

Sevgi YILMAZ

Mehlika YILDIZ

Sami ÖKSÜZ

